

תת"ע 8997/08 - מדינת ישראל נגד ספנוב עובדיה ודימ

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 8997-08-19 מדינת ישראל נ' ספנוב עובדיה ודימ
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה קלאי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
ספנוב עובדיה ודימ
הנאשם

הכרעת דין

בהתאם למצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982, אני מודיעה כי זכיתי את
הנאשם.

ולהלא הנימוקים:

רקע:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה ב מהירות גבוהה על המotor בנגד לתקנה
54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א 1961.

על פי עובדות כתוב האישום ביום 29.3.2019 בשעה 12:09 נוהג הנאשם ברכב אודיו לבן בכביש 90 קילומטר
35 מכיוון צפון לכיוון דרום, ב מהירות 143 קמ"ש למרחוק שה מהירות המירבית המותרת במקום היא 90 קמ"ש.

2. בمعנה לכתב האישום הודה הנאשם נהיגה ברכב במקום ובזמן, ואף לא חלק על תקינות מכשיר המדידה,
אר כפר ב מהירות שיווחה לו.

3. ביום 18.7.21 התנהל דין ההוכחות.

מטרם המאשימה העיד השוטר שADI סולימאן ובאמצעותו הוגש הדוח שערך, נספח לדוח וצלום יומן הפעלה

עמוד 1

(ת/ת/ת/3). כמו כן הוגש תע"צ תקינות מכשיר המדידה (ת/4)

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגשו מסמכים שונים לרבות, שמות ה证实ים בכביש 90 ומיקומם, נוהל הפעלת ממל"ז, צילומים של הצומת בו נאכפה העבירה, מסמך מאיתוראן, יומן נסיעות ועוד (נ/1 - נ/8).

4. ב"כ המאשימה טענה בסיכוןה כי עדות השוטר הייתה מהימנה, כי השוטר מסר גרסה עקבית, וזאת לטענה להבדיל מהנאשם. ב"כ המאשימה צינה כי הנאשם לא זמין לעדות את הנושאת שהיתה ברכבו ויש לזקוף זאת לחובתו, ב"כ המאשימה ביקשה להרשיון הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי יש לזכות הנאשם, ولو מחמת הספק, הפונה לכשלים שקיים לשיטתו לבדוק שערף השוטר, אך שההפעלה נעשתה בניגוד לנוהלים, לרכב נוסף שהוא בזרה ולא תועד כנדרש, וכך שעל פי הדוח של איתוראן הנאשם לא חרג מהמהירות החוקית המותרת.

דין והכרעה

5. השוטר בדוח שערף צין כי העבירה בוצעה בכביש 90 קמ' 35 לכיוון צפון. צין שקלט את הנאשם בנתיב השמאלי כאשר בנתיב הימני היה הרכב פרטני כמה מטרים לפני רכבו של הנאשם. השוטר צין כי קלט את הרכב במרחק של 297.0 מטר, וכשרכבו של הנאשם חלף אותו הוא יצא אחורי ועצר אותו בקילומטר 34. בעדותו בבית המשפט העיד השוטר כי אין זוכר את האירוע מעבר למה שרשום בדוח. אישר שהוסמך להפעיל ממל"ז ביום 18.8.16. בחקירה הנגדית טען שצומת תמנע ממועד בכביש 35, וכי בעת שאסף את העבירה הניתת עדמה בצומת תמנע (ולא בצומת אליפז) הגם שלא רשם זאת בדוח. לדבריו צומת אליפז ממוקם בקילומטר 38. אין כל מניעה להפעיל ממל"ז בצומת בו הפעיל, העדמה אושרה על ידי קצין בכיר וקצין בטיחות ואין במקום תמורה שמורה על צומת או על שינוי במהירות המותרת. השוטר העיד שהnidית הייתה מונעת, לדבריו הנידית תמיד מונעת כשהוא מודד רכבים, כדי שיכל לנסוע אחרי הרכבים הנמדדים. השוטר העיד שהיא בקשר עין רצוף עם הרכב הנאשם אך לא ידע להסביר אם הבחן שרכב הנאשם עקף את הרכב שנסע בנתיב הימני. השוטר לא ذכר פרטנים על הרכב שנסע בנתיב הימני (סוג, צבע...).

לדברי השוטר על אף שקלט את הנאשם במרחק 297 מ' בתנועה מתקרבת לא עצר אותו במקום כדי לא לס肯 עצמו שכן יש במקומות שני נתיבים וזה מסוכן ולכן הוא "לא קופץ באמצעות הכביש". במהלך החקירה הנגדית הציג ב"כ הנאשם לשוטר מסמך נ/4, מסמך מודפס אשר זהה לחלוטין בתוכנו למסמך ת/2 שנערך בכתב ידו של השוטר. השוטר טען שלא הוא ערך את המסמך נ/4, לא ידע ליתן הסבר מי ערך את מסמך נ/4 ומדובר, לדבריו, אולי הרץ הוציא מסמך מודפס.

6. הנאשם העיד כי נסע ב מהירות 90 קמ"ש. לדבריו השוטר עצר אותו אחרי צומת אליפז/תמנע לפני הצומת עם מכירות תמנע. לדבריו הוא הבחן ברכבו של השוטר בצומת אליפז. הוא לא הבחן שמדובר ברכב שטרה אלא הבחן ברכב איזורי אך הבחן בתוך הרכב באדם עם נקודה זהורת, אחרי כמה מאות מטרים הבחן ברכב שנסע אחריו, הנהג מהבהיר עם אורות הרכב ומניה "צקלקה" על גג הרכב, לדבריו הבחן בנתיב הימני נסע תוך נשעה מניה את ה"צקלקה" על גג הרכב ובשלב זה הבין שמדובר בשוטר. לדבריו הרכב בנתיב הימני נסע לאט, ולכן הנאשם עבר לננתיב השמאלי כדי לעוקפו אך הוא לא השלים את העקיפה שכן הרכב בנתיב הימני החל לנסוע מהר. לדברי הנאשם, אחרי צומת אליפז הוא השתלב עם הרכב חזרה לננתיב ימינו. הנאשם העיד כי עימו הרכב היתב בת זוגו, שמזהה שנה וחצי הוא אינו בקשר עימה ולמייטר ידיעתו היא נמצאת היום במוסד גמילה מסוים. לשאלת ב"כ המאשימה אישר שיכל להראות התכתבויות אליה מהעבר ולהראות שאין לו כל קשר אליה. הנאשם הגיע יומן נשעה של הרכב, ממועד האירוע, אשר תיעד את המסלול ומהירותה בה נסעה במועד הרלוונטי.

. 7. אצין כבר עתה כי התרשמתי שהשוטר שהפעיל את הממל"ז הוא שוטר מקטוני ואמון, עדותם זכתה לאמוני, ועם זאת נותרו מספר סימני שאלה בכל הנוגע לאכיפה אשר בוצעה על ידו. סימני שאלה שנותרים ממקום לשופק בכל הנוגע לזרויו הרכב מבצע העבירה.

ואלו הם סימני השאלה העיקריים:

ה גם שהשוטר העיד שעד עם הניתנת לאכוף מהירות בצומת תמנע, הרי שלא רשם זאת בדוח. בדוח אין כל אזכור לכך שעמד בצומת, עניין זה עולה רק בחיקרתו הגדית. זאת ועוד למורות שהשוטר העיד שצומת תמנע ממקום בקילומטר 35 הרי שמסמך שהגישה ההגנה (נ/6) אשר כולל את כל הצמתים בכביש 90 עולה כי צומת תמנע לא ממוקם בקילומטר 35 אלא בקילומטר 33 וצומת אליפז לא ממוקם בקילומטר 38 כפי שהעיד השוטר אלא בקילומטר 36. על כן, משאבות לא תיעד בדוח את העובדה שעמד בצומת, ומספר מספרי קילומטרים אשר אינם תואמים לכארה את המסמך נ/6 נותר ספק לגבי מקום עמידתו של השוטר, האם בצומת אליפז כפי שהעיד הנאשם או בצומת תמנע כפי שהעיד השוטר. כך גם קיימ ספק באשר למקום עצירת רכב הנאשם.

ה גם שהשוטר בהගנותו ציין כי בעת האכיפה היה רכב אחר בנטייב הימני לפני רכבו של הנאשם, הרי שאין כל התיחסות נוספת לרכב אחר, לא לטוגו, לא לצבעו, לא ברור אם הנאשם בשלב מסוים עקף את הרכב האחר, לא ברור אם בעת שיצא השוטר בעקבות רכבו של הנאשם הרכב האחר כבר חלף את השוטר או נותר מאחור, או אולי היה בין רכבו של השוטר לרכב הנאשם.

נקודה מעוררת תמייה נסובה סביר השאלה מי ערך את המסמך נ/4 ומדוע.

. 8. לסימני שאלה אלו, חבר נתן נוסף שיש בו לחזק את הספק בנוגע ל מהירות המיוחסת לנאשם. הנתן הנוסף הוא יומן הנסיעות שהונפק מרכבו של הנאשם במועד הרלוונטי (נ/7).

אני מודעת לכך שמכשיר האיתוראן אינו מוכיר כמכשיר מדידת מהירות אשר יש בו כדי לייצר ראיות קבילות בעניין זה. נ/7 אינו מספק נתונים מהירות באופן רציף, אלא לכארה מדירת מהירות אחת בכל דקה, ויתכן שבין מדידה למדידה היו שינויים ב מהירות, מדובר ביום נסיעות שאין כל אינדיקציה לגבי מידת הדיק והאמינות שלו.

ועם זאת, המסמך הוגש כאמור ללא התנגדות המאשימה, המסמך נ/7 נותן אינדיקציה לכך שבבעשר הבדיקות שקדמו לעצירתו של הנאשם המהירות שנמדדה ברכבו נעה בין 83 קמ"ש ל- 91 קמ"ש.

על אף שכאמר לא ברור מה מידת הדיק של נתן זה, יש בנתן זה כדי להציג לסימני השאלה שפורטו לעיל וביחד לעורר ספק סביר ביחס ל מהירות נסיעת הנאשם שדי בו כדי להביא לזכותו של הנאשם.

. 9. כפי שעדותו של השוטר זכתה לאמוני, כך גם עדותו של הנאשם זכתה לאמוני.

ערה אני לכך שהנאשם לא זמין לעדות נסעת שהוא עימיו ברכב, עם זאת אין בכך בנסיבות שבפני כדי להקים עליו את החזקה לפיה אם היה מזמןה, לא הייתה תומכת בגרסתו, ואפשר אף הייתה מפריכה אותה (ראו ע"פ (עליו) 1346/07abo עסא נ' מדינת ישראל (8.8.07); ע"פ 679/84 דוד ואביטן נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(4) 48; ע"פ 7463/00 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(4) 876, 865 ורבים אחרים).

הסיבה לכך שלא מצאתי כי בנסיבות שבפני קמה נגדו החזקה נעוצה לא רק בכך שהאמנתי לנאים כי נזק הקשר בין לבין הנושא, אלא גם משום שאיני מוצאת כי יכולה להיות תועלת רבה, ولو בפוטנציה, בעדותה של הנושא.

ספק רב אם נושאת ברכב, כל רכב, תוכל לתרום תרומה משמעותית לשאלת מה הייתה המהירות בה נסע נהג הרכב למעלה מ킬ומטר לפני שעצר אותו השוטר. אין משמעות רבה לעדות שכזו אשר מילא יכולה להיות מבוססת על הערכה בלבד. תרומת עדות שכזו פוחתת משמעותית בשים לב שחלפו למעלה משנתים ממועד האירוע.

אילו המחלוקת הייתה בשאלת מי נהג ברכב, בשאלת אם היה מפגש עם שוטר או שאלות אחרות שעוזר של עד ראייה יכולה להיות משמעותית אזי יכול והעדר העדות היה מקים על הנאים את החזקה, אך לא במקרה הנ"ל.

הפעלת הממל"ז בニיגוד לנוהלים

10. באשר לטענות ב"כ הנאים כי השוטר הפעיל את הממל"ז שלא על פי הוראות נוהל הפעלת ממל"ז - נוהל 02.227.04: קראתי את הנוהל ולא מצאתי כי השוטר הפעיל את הממל"ז בニיגוד להוראות הנוהל באופן שמצדיק את זיכוי של הנאים.

השוטר לא עצר את הנאים בתחום הצומת ולא חרג מהאמור בסעיף 4(ב)(1)(ג) לנוהל

צדוק ב"כ הנאים שעלה פי עדות השוטר הוא עמד עם הנידת בתחום הצומת, ועל פי נוהל בטיחות הפעלת ממל"ז נוהל 02.205.54 בסעיף 3 (ט) נקבע כי המקום בו יעמוד המפעיל לא יהיה בצומת. עסקין בהוראה שנوعה למטרה בטיחותית ואין בה כדי לפגוע במתינות הפעלה. **עם זאת אין צורך להזכיר מילים בחשיבות להקפיד וללא אחר הוראות הבטיחות - גם אם אין הן פוגעות באמינות התוצאה. כפי שצווינן בנוהל: "המקום בו עומד המפעיל.. לא יהיה בצומת... וזאת למניעת הפתעת נהגים וביצוע בלימות חירום מצדם".**

באשר לסעיף 5(ו) לנוהל בטיחות הפעלת ממל"ז, הנוהל קבוע כי אין לעצור רכב הנע בנתיב השמאלי כשמייננו נעים כל רכב אחרים. כאמור, אממן במקרה דנן השוטר קלט את רכבו של הנאים בנתיב השמאלי כשמייננו מלפניו רכב אחר, אלא שההוראה הנ"ל רלוונטייה לכואורה לשלב עצירת הרכב ולא לשלב בו נמדדת מהירותו. במקרה דנן אין כל אינדיקטיה לכך שבעת עצירת הרכב הנאים היו מימינו כל רכב נוספים וכן אין כל אינדיקטיה להפרת הוראות הנוהל בעניין זה.

11. כאמור, על אף שהשוטר הותיר רושם חיובי - بعد תביעה יחיד עסקין.

בית המשפט מודיע לכך כי בבואה להכריע הדיון על פי עדות יחידה, עליו לשקל עדות זו ב"שבע עינים" הרבה מעבר להזירות הרגילה לה נדרש בהם"ש בדרך כלל.

לאחר שעשיתך ונוכח כל האמור לעיל אני קובעת כי אדניתה של עדות זו אינה מוצקית דיים להוות בסיס איתן להרשעה. (על הרשעה על פי עדות יחידה ראה ע"פ דב ציס נ' מ"י לא 3735).

עסקין במשפט פלילי בו על ראיות התביעה להיות משכנעות ונחרצות, על התביעה להרים את נטל הראייה המוטל עליה מעבר לכל ספק סביר.

במקרה שבפני, לאור סימני השאלה שנוטרו פתוחים ביחס למיקום העבירה הנטענת, ומיקום עצירת הנאשם, ביחס לרכיב האخر אשר היה בזירה לאור עדות הנאשם ונתוני המהירות שהונפקו מרכבו, נותר ספק באשמתו של הנאשם.

12. מכל האמור, מצאתי לזכות את הנאשם, ولو מחתמת הפסקן.

13. המזכירות תשלח את הכרעת הדין לצדים.

14. הדיון שנקבע ביום 13.9.21 מבוטל.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"א, 17 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים